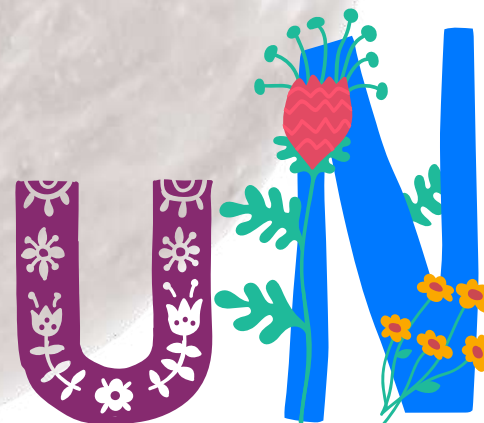
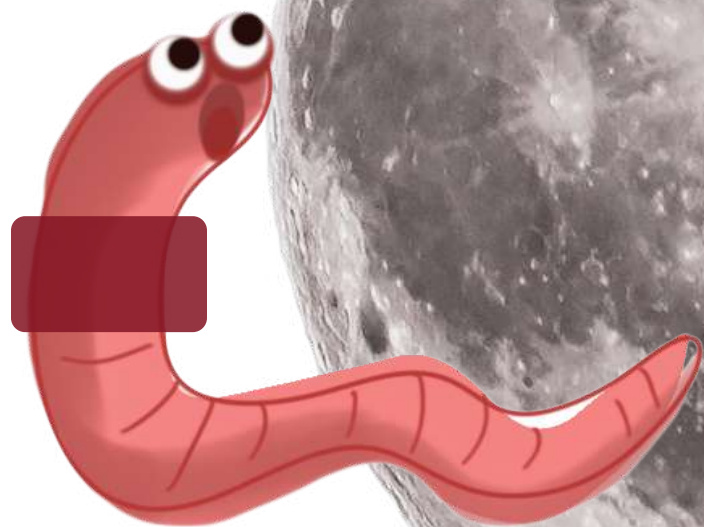

Per Carla Pujol Blasco (9 anys)
i Laura Blasco Farelo
Kamishibai fet amb canva

Era de nit i l'escola estava tancada. Sobre la terra humida de l'hort, una petita boleta groga brillava a la llum de la lluna.

De sobte, alguna cosa es movia al seu interior...

Què podia ser?

Un ou?

Si! Era un ou! Però era molt diferent dels que jo havia vist fins ara.

Del seu interior va néixer... endevineu?

UN CUC!!!

Només sortir, el Cuc va mirar cap al cel i va quedar **enlluernat!**

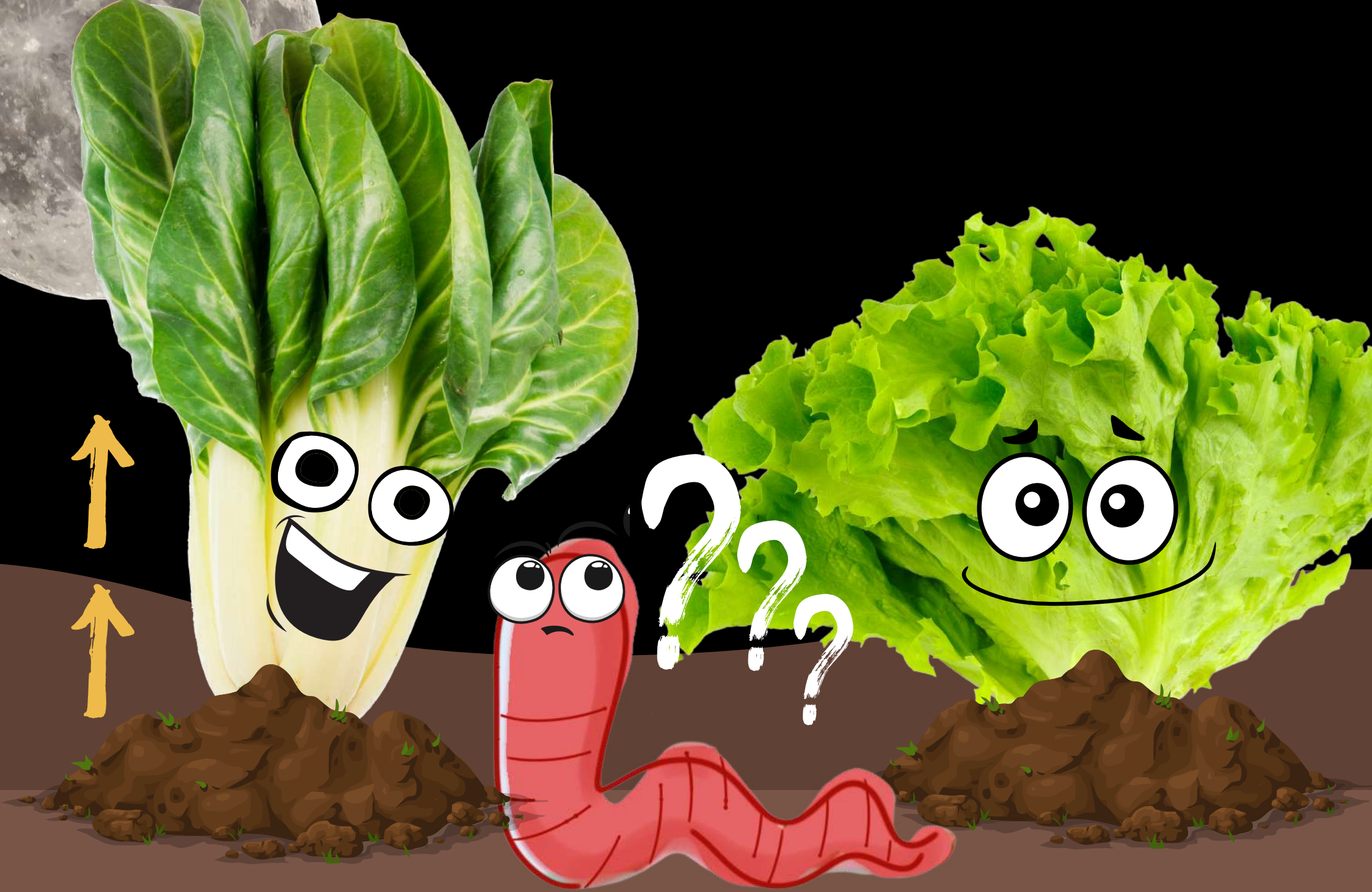
- *Quina meravella és aquesta? Què és això que brilla tant entre la foscor que m'envolta?* - es preguntava el Cuc mentre no podia parar de contemplar-ho amb els ulls ben oberts.

- És la LLUNA PLENA! - va dir una veu al seu darrera. Era la Senyora Bleda, que mirava al cuc amb un somriure dolç i amable.
- I, és màgica? Ho ha de ser segur!- va dir el Cuc
- Jejeje- reia la Bleda -Si, si que ho és en certa forma... en nits com aquesta, la Lluna fa que el líquid que porta l'energia de les plantes i que se'n diu **saba**, vagi pujant i es concentra a dalt, a les fulles. Per això, amb Lluna Plena, és bon moment per collir verdures de fulla, com l'enciam o les bledes, perquè la lluna fa que les nostres fulles concentrin tot el gust.
- Wooow! -va exclamar el cuc

A l'endemà, de bon matí, el Cuc va sortir de nou a la superfície a contemplar la Lluna, però no hi era.

En el seu lloc una gran esfera il.luminava tot el que l'envoltava, però la calor era insuportable.

Per més que el cuc intentava protegir-se, aquella llum era massa potent i assecava la seva pell, així que preferia tornar sota terra, a les gal.leries de túnels que creava amb la resta de cucs que vivien en aquell petit l'hort.

Quan el Sol es va haver amagat, el Cuc va sortir emocionat a contemplar de nou a la Lluna, però no la va trobar.

Nit rera nit, la lluna semblava amagar-se darrera uns núvols persistents, que no deixaven admirar la seva brillantor.

Poc a poc la tristor s'apoderava del Cuc, que ja estava preocupat, patint per si no tornaria a veure la Lluna mai més...

Fins que, una nit, els núvols per fi havien desaparegut. Però...
Oh no! Què li havia passat? Era ella? Estava bé?

- *No pateixis, és ella, però quan fa forma de C se'n diu LLUNA MINVANT- li va dir la pastanaga.*
- *Però, llavors ha perdut la seva màgia? - va dir el Cuc*
- *Nooo, simplement és diferent. Ara fa que la saba es concentri en les arrels, així que és un bon moment per plantar llavors i que arrelin o per collir hortalisses de sota terra com ho som les pastanagues o les remolatxes.*

Un dia el Cuc va sortir a la superfície i allà hi erem, els nens i nenes de l'Escola.

Crec li agrada veure com teníem cura de l'hort, regant i acumulant restes de fruits, fulles i cartrons que ell gaudia menjant. Alguna vegada, però, havia patit algun ensurt perquè l'havíem agafat, però sempre el tornàvem a l'ombra i a la terra humida.

Aquell dia va escoltar com la nostra educadora ens deia: Avui hi haurà LLUNA NOVA, però, encara que no brilli, la lluna és allà! Per això és el moment de fer tasques de manteniment!

Les nits van passar i la LLUNA va començar a brillar de nou!

- *És la LLUNA CREIXENT*- va dir la tomaquera.
- *Per fi et puc admirar!*- exclamà el Cuc, i seguidament va voltar cap a la tomaquera per preguntar -*quins poders màgics amaga aquesta lluna?*

La tomaquera va somriure i li va explicar al cuc que durant la lluna creixent la saba es concentra a les fulles meeés altes i, per això, és el moment per collir els fruits de plantes altes com els tomàquets o el blat de moro.

Una nit en que la Lluna tornava a ser PLENA, el Cuc va reunir valor per demostrar-li la seva admiració. Però quina va ser la sorpresa quan la primera en parlar va ser la Lluna:

- *Ohh petit Cuc! per fi puc parlar amb tu. Volia donar-te les gràcies per tot el que fas per aquest hort.* -va dir la Lluna.
- *Jo?* - es va sorprendre el Cuc
- *Si, tu i la resta de cucs de terra. Amb els vostres túnels oxigeneu la terra i amb el vostre cos transformeu totes aquelles restes orgàniques en energia i aliment per les plantes!*

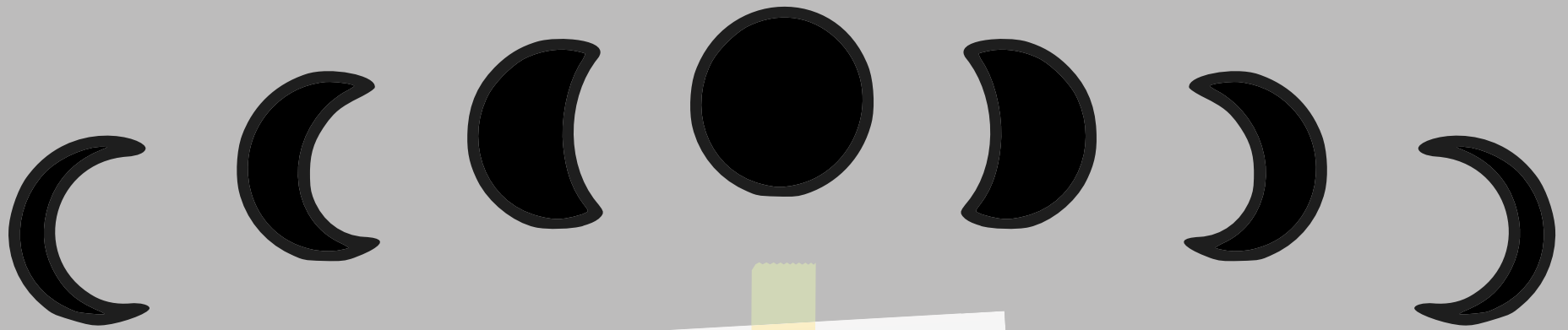

I vet aquí com el Cuc es va adonar de que en realitat tot formava part d'un gran eco-sistema del qual tots i totes n'erem part: els nens i nenes, l'aigua, els cucs i, com no, la Lluna!

Així que ja saps, tothom pot tenir el seu petit hortet, fins i tot en una torreta, però recorda:

- si trobes un cuc, respecta'l
- i aquesta nit... no t'oblidis de mirar la Lluna!

*Do not
forget*

I vet aquí un CUC
al mig del COMPOST
i aquest conte
ja s'ha fos...

Fi

Avui us vull parlar de la màgia que s'amaga a l'hort de la meva escola.

Si pareu atenció, descobrireu el món que s'amaga sota terra i el cel.

Preparades?

